

תפ"ח 62908/10/15 - מדינת ישראל נגד שלום דומראני, לי שלמה בסה, אבי ווטורי, רועי בונקר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 62908-10-15

בפני: כבוד ס. הנשיאה השופט י' צלקובניק- אב"ד

כבוד השופט א' ביתן

כבוד השופט י' פרסקי

מדינת ישראל	<u>המאשימה</u>
ע"י ב"כ עו"ד י' צרי, עו"ד צ' יונגר ועו"ד א' בר-יוסף	
נגד	
1. שלום דומראני	<u>הנאשמים</u>
ע"י ב"כ עו"ד א' פלדמן ועו"ד י' אברמוביץ	
2. לי שלמה בסה	
ע"י ב"כ עו"ד מ' יוחאי, עו"ד י' נרקיס ועו"ד ה' סמילה	
3. אבי ווטורי	
ע"י ב"כ עו"ד ל' פלוס	
4. רועי בונקר	

ע"י ב"כ עו"ד ר' אטיאס

גזר דין

ארבעת הנאשמים הודו, כל אחד על פי חלקו, בעובדותיו של כתב אישום מתוקן שגובש במסגרת הסדר טיעון הכולל גם הסכמה לענין עונשי מאסר מוצעים.

על פי האישום הראשון, המיוחס לנאשמים 1, 2 ו- 3, ביום 05.06.15, באשדוד, פרצה תגרה אלימה בין סטיב אקריש (להלן: סטיב) ואדם נוסף בשם יוסי ספיר. בעקבות התגרה גמלה בליבם של סטיב ואחיינו שלומי אקריש (להלן: שלומי) החלטה לרצוח את אדם דפאס לאחר שסברו כי שלח את יוסי ספיר לתקוף את סטיב. שלומי וסטיב צרפו את ע.ז. (מי שאמור היה לשמש כעד מדינה בתיקם של הנאשמים), לקשר לרציחתו של דפאס, ולצורך קידום הקשר ולאור בקשתו של אדם נוסף, כי יש לפגוע בבני חבורה המכונה "הגרזינים", שדפאס נמנה עימם, הפנה ע.ז. את סטיב ושלומי לנאשמים 1, 2 ו- 3, כדי שאלה יארגנו לקושרים כסף ואמצעים לצורך רציחתו של דפאס, וזאת מאחר שע.ז. ידע כי קיימת "זהות אינטרסים" בין הקושרים לבין שלושת הנאשמים בענין רציחתו של דפאס.

עמוד 1

בעקבות פניה זו לנאשמים 1, 2 ו- 3, הצטרף אדם נוסף, דני אלקבץ שמו (להלן: אלקבץ) הנמנה עם אנשיו של נאשם 1, לקשר המתואר.

סמוך ליום 10.06.15, החליטו נאשמים 1, 2 ו- 3 להצטרף לקשר לרציחתו של דפאס והעבירו לידי שלומי סכום של 15,000 ₪ באמצעותו שכר שלומי דירה ברחוב אסתר המלכה באשדוד (להלן: דירת המסתור), בה התגורר ע.ז. אשר אותה עת נמצא בבריחה מרשויות אכיפת החוק. דירת המסתור נועדה לשמש כבסיס יציאה לביצוע רצח של דפאס. בנוסף, דאג הנאשם 1 לספק רכב מסוג מאזדה 2 אותו העביר לידי סטיב לצורך ביצוע הרצח. בנוסף, דאג הנאשם 1 לספק אקדח מסוג לא ידוע, בקוטר 7.65 מ"מ (להלן- האקדח הראשון) שאותו מסרו שלומי וסטיב לידי ע.ז.

מאחר והאקדח הראשון לא היה תקין, ביקש ע.ז. משלומי כי יפעל לקבלת אקדח אחר ושלומי אמר כי יפנה בענין זה ל"אשקלונים". כשלושה שבועות מאוחר יותר, בסוף חודש יוני שנת 2015, הפנה הנאשם 1 את אלקבץ לאדם אחר כדי שזה ימסור לו אקדח גנוב מסוג גלוק 19 שמספרו הסידורי מחוקק (להלן - האקדח השני) עם מחסנית וכדורים, וזאת לצורך ביצוע רציחתו של דפאס.

סטיב ואלקבץ נסעו לאזור קרית מלאכי שם קיבלו לרשותם את האקדח השני מאדם אחר, והעבירו את האקדח השני לידי שלומי שהעבירו לידי ע.ז. שהסתירו בסמוך לדירת המסתור.

בתחילת חודש יולי בשנת 2015, ביצעו ע.ז., שלומי, סטיב ואלקבץ הכנות לביצוע הרצח של דפאס ובכללן ביצוע תצפיות על ביתו של דפאס ברחוב כנרת באשדוד, בחירת מיקום צוות התצפית, ומיקום צוות הביצוע של הרצח.

בין הימים 4.07.15, ועד 10.07.15, מבלי ליידע את ע.ז. בדבר שינוי אופן הפגיעה, ניסו שלומי, סטיב, אלקבץ וע.ז. יחד עם הנאשמים 1 ו- 2, לגרום לדפאס חבלה חמורה באמצעות ירי מהאקדח השני. סטיב ואלקבץ התמקמו בתצפית בשעות הלילה מול ביתו של דפאס בעוד שלומי וע.ז. נמצאו בסמוך בתוך רכבו של שלומי מסוג הונדה עליו הרכיבו לוחיות רישוי גנובות. באותם מועדים החזיקו שלומי וע.ז. ברשותם את האקדח השני והמתינו להודעה מצד סטיב ואלקבץ כי דפאס נמצא מחוץ לביתו, וזאת על מנת שיוכלו להגיע ולבצע את החבלה החמורה בדפאס על ידי ירי באמצעות האקדח השני.

בתאריך 10.07.15, נתגלע סכסוך בין שלומי, סטיב וע.ז. לבין אלקבץ בשל כך שאלקבץ לא ביצע את תפקידו כתצפיתן בצורה טובה. על רקע סכסוך זה, ובשל סכסוך כספי כלשהו, החליטו סטיב ושלומי להוציא את אלקבץ מתכנון ביצוע החבלה החמורה בדפאס. אלקבץ פנה לנאשם 1 בעקבות אותו סכסוך, ונאשם 1 הורה לו להפסיק את פעילותו עם שלומי, סטיב וע.ז. עד לקבלת אישור מטעמו.

במהלך אותה תקופה לא אותר דפאס, ששהה בחלק מהתקופה בחו"ל, על ידי שלומי, סטיב וע.ז.

ביום 13.07.15, פנה שלומי לע.ז. והציע לו כי יחד עם סטיב, ינסו לגרום למותו של אדם בשם יוסי קריחלי הנמנה אף עם קבוצת הגרוזינים, וזאת במקום לנסות ולפגוע בדפאס שלא אותר כאמור. על פי התוכנית, היו אמורים שלומי וע.ז. להמתין בדירת המסתור הסמוכה כאשר ברשותם אופנוע והאקדח השני כשהם ממתינים לקריאתו של סטיב להגיע לפיצוץ שבה נהג קריחלי לבקר בשעות הלילה, ולגרום לחבלה חמורה לקריחלי באמצעות האקדח השני; שלומי אמור היה להוביל את ע.ז. מדירת המסתור לפיצוץ כאשר ע.ז. היה אמור לירות באמצעות האקדח בקריחלי ולגרום לו לחבלה חמורה.

בעקבות תוכנית זאת פנה ע.ז. ביום 14.07.15 לימ"ר לכיש, והמשטרה פעלה למעצרו של קריחלי, ולאחר מכן למעצר בית, ללא ידיעת הנאשמים והמעורבים האחרים. במסגרת הניסיונות לגרום חבלה חמורה בקריחלי, הגיע סטיב אל הפיצוץ בשעות הערב של ה- 15.07.15, כאשר שלומי נמצא בדירת המסתור שסמוך לה רכב ההונדה והאופנוע. בתאריך 16.07.15 המתין ע.ז. עם שלומי בדירת המסתור כאשר סטיב נמצא באזור הפיצוץ, בהמתנה להגעתו של קריחלי, בעוד רכב המאזדה חונה סמוך לפיצוץ. גם בתאריך 18.07.15, המשיכו השלושה בתצפית ובהכנה לפגיעה בקריחלי שברשותם האקדח השני.

שלומי נעצר על ידי המשטרה ביום 19.07.15 ושחרר ביום 26.07.15, על מנת לסכל את ביצוע הפגיעה בקריחלי. בתאריך 27.07.15, נפגש אלקבץ עם נאשמים 1 ו- 2 ליד מלון הולידיי באשקלון ובהמשך אותו יום נתפס האקדח השני על ידי משטרת ישראל בסמוך לדירת המסתור.

בתאריכים 31.07.15 ו- 02.08.15, תיאם הנאשם 3 פגישה שנערכה ביום 02.08.15 בביתו של נאשם 1 בה נכחו שלומי, סטיב, אלקבץ והנאשמים 1, 2 ו- 3. במהלך הפגישה התלוננו שלומי וסטיב בפני הנאשם 1 כי אלקבץ לא ביצע תפקידו בצורה מקצועית במסגרת הניסיונות לגרום לחבלה חמורה באדם דפאס וכי רימה את סטיב בקשר למחלוקת הכספית ביניהם. במעמד הפגישה התעניין הנאשם 1 כיצד נתפס האקדח השני והורה לנאשם 2 לדאוג כי סטיב יקבל שני אקדחים נוספים. בסיום הפגישה מסר הנאשם 1 באמצעות הנאשם 2 לידי שלומי, סטיב ואלקבץ סכום של ₪ 5,000 כדי לסיים את הסכסוך הכספי ביניהם וכדי לתגמלם על מעורבותם בניסיון לגרימת החבלה החמורה.

נוכח עובדות המתוארות הורשעו הנאשמים 1, 2 ו- 3 בעבירה של קשירת קשר לפשע הנוגעת לגרימת חבלה חמורה לדפאס ולקריחלי יחד עם שלומי, סטיב, אלקבץ וע.ז. הנאשמים 1 ו- 2, הורשעו בנוסף בעבירות של מתן אמצעים לביצוע פשע, בשתי עבירות בנשק, ובסיוע לחבלה בכוונה מחמירה.

על פי האישום השני המיוחס לנאשמים 1, 2, 3 ו- 4, ביום 02.08.15, במהלך הפגישה המתוארת בביתו של הנאשם 1, אמר הנאשם 1 לנאשם 2, כי הנאשמים 1, 2 ו- 3, אמורים לקבל לרשותם חמישה אקדחים והורה לו להעביר לידיהם של שלומי וסטיב שני אקדחים לצורך פגיעה בקריחלי.

ביום 05.08.15, נפגשו הנאשמים 1, 2 ו- 3 עם הנאשם 4 ברחוב הימית בראשון לציון, ודיברו ביניהם על אספקת אותם אקדחים כמתואר לעיל. מאוחר יותר באותו יום, נפגשו הנאשם 2 ושלומי באשקלון ותאמו את אופן העברת האקדחים לידי שלומי. בהמשך, התקיימו מספר שיחות ונשלחו מסרונים בין שלומי, הנאשם 2 והנאשם 4, לצורך תיאום מפגש במסגרתו יועברו האקדחים מהנאשם 4 לידי שלומי.

ביום 11.08.15, שוחח שלומי עם הנאשם 4 שהורה לשלומי להגיע אליו בשעות הערב, ולאחר מכן תואמה פגישה סמוך לביתו של הנאשם 4 בנתניה, שם העביר הנאשם 4 לידי שלומי שהגיע ברכבו, שקית לבנה ובתוכה אקדח גנוב מסוג יריחו (להלן, האקדח השלישי). בהמשך הלילה נעצר שלומי על יד משטרת ישראל כשהאקדח השלישי מצוי בחזקתו.

בתאריך 12.08.15, התקשר סטיב לנאשם 2 ועדכן אותו בדבר מעצרו של שלומי. מאוחר יותר נפגשו סטיב והנאשמים 1, 2 ו- 3 במרכז מסחרי באשקלון לשם הגיע סטיב ברכב המאזדה. למחרת היום הבטיח נאשם 2 לסטיב כי לאחר שייפגש עם נאשם 1 יפעל להעמדת ייצוג משפטי לשלומי ובהמשך היום נפגשו הנאשמים 1 ו- 2 ולאחר מכן הוסדר ענין הייצוג. בתאריך 18.08.15, שוחח סטיב עם נאשם 3 וביקש ממנו למסור תודה לנאשם 1 על העמדת הייצוג לשלומי.

נוכח מעשים אלה הורשעו ארבעת הנאשמים בקשירת קשר לביצוע אספקת הנשק לשלומי ובאספקת הנשק, אשר היה אמור לשמש את שלומי וסטיב לצורך פגיעה בקריחלי. הנאשם 4 הורשע בנוסף בכך שנשא והוביל את הנשק.

במסגרת האישום השלישי הורשעו הנאשמים 2, 3 ו- 4 בעבירות של קשירת קשר לפשע, בידוי ראיות ושיבוש מהלכי משפט.

על פי עובדות כתב האישום בהן הודו שלושת הנאשמים, לאחר שהחלו ההליכים השיפוטיים בתיק שבפנינו ובתיק נוסף בפרשה זו, המתנהל אף הוא בבית משפט זה, קשרו שלושת הנאשמים עם שלומי לשבש את ההליך השיפוטי באמצעות בידוי ראיה; לצורך כך ערכו שיחה מבוימת בין נאשם 2 לשלומי אשר הוקלטה במטרה להגישה כראיה במסגרת ההליך השיפוטי, תוך העלאת טענה שקרית כי מדובר בשיחה אותנטית שהתקיימה ביום 05.08.15 בטיילת בחוף הים באשקלון, בטרם מעצרו וחקירתם של הנאשמים והמעורבים האחרים.

הקלטת המבוימת הועברה לידי מוטי בניטה, אשר מסייע לצוות ההגנה של הנאשמים ושל מעורבים אחרים בפרשה, על מנת שידאג שהקלטת תוגש כראיה במסגרת ההליך השיפוטי, ובניטה העביר ביום 08.02.16 את הקלטת ואת התמליל שערך, לחלק מב"כ המעורבים, ואלה העבירו ביום 11.02.16 לפרקליטות המחוז. בדיון שנערך ביום 14.02.16 בבית המשפט המחוזי בהליכי המעצר, טענו הסניגורים כי יש בידם ראיה - היא הקלטת - המתעדת שיחה אותנטית בין הנאשם 2 ושלומי;

בעקבות החשד לבידוי ראיה, נפתחה חקירה שבמהלכה מסרו נאשמים 2, 3, 4 ושלומי גרסאות שקריות לפיהן מדובר בהקלטה של שיחה אותנטית.

במסגרת הדיון שבפנינו, צורף כתב אישום בעניינו של נאשם 4 בתיק בית משפט השלום בנתניה (ת"פ 31434-09-15); הנאשם הודה בעובדות כתב אישום זה, לפיהן עובר ליום 10.09.15, קיבל הנאשם לידי אופנוע גנוב מסוג סוזוקי שנגנב ביום 23.9.14 בנתניה, בידעו כי האופנוע גנוב. בעקבות הודאתו הורשע הנאשם גם בעבירה של קבלת רכב גנוב.

במסגרת הסדר הטיעון שהוצג בפנינו עותרים הצדדים בהסכמה להטיל על הנאשם 1, שש שנות מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו;

על הנאשם 2, ארבע שנות מאסר בפועל, פחות יום, בניכוי ימי מעצרו;

על הנאשם 3, שנתיים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו;

על הנאשם 4, שנתיים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

בנוסף, מבקשת המאשימה, אף זאת בהסכמה, להפעיל במצטבר עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים שהוטל על הנאשם 4 במסגרת תפ"ח 1833-11-08 (בית המשפט המחוזי מרכז), שאין חולק שהינו בר הפעלה. יצוין, כי במסגרת תיק זה, הוטלו שני עונשי מאסר מותנים בן 12 חודשים ו- 6 חודשים שהינם בני הפעלה.

עוד קיימת הסכמה להטיל על כל הנאשמים עונשי מאסר על תנאי, לפי שיקול דעת בית המשפט וכי בית המשפט ישית על כל אחד מהנאשמים קנס או מאסר תמורתו, לפי שיקול דעת בית המשפט.

כתב האישום המתוקן מתאר מסכת של פעילות עבריינית מאורגנת, שבה יש לנאשם 1 מעמד בכיר בין הנאשמים, אשר במסגרתה נרקם קשר לגרימת חבלות חמורות לאנשים מסוימים, על רקע סכסוכים בין קבוצות עבריינים.

הפעילות האמורה היתה כרוכה בהשגת מספר כלי נשק, שנועדו לשמש לפגיעה באנשים, שכירת בית מסתור ועריכת פעולות הכנה ממשיות להוצאת התכנית העבריינית אל הפועל. רק פעולתה הנמרצת של המשטרה מנעה את מימוש התכנית והצילה את האנשים שהיו מועמדים לפגיעה.

מעשים כאלה, הנעשים במסגרת פעילות עבריינית שיטתית, קוראים תגר על החברה וסדריה ופוגעים בערכים החברתיים החשובים והבסיסיים ביותר, ומלמדים על עושיהם כי הם חסרי גבולות ומסוכנים מאוד לציבור. העונש הראוי למעשים כאלה, בנסיבותיהם, חמור משמעותית מזה המוצע בהסדר הטיעון.

עם זאת, לאחר ששקלנו בדבר, באנו למסקנה כי יש לכבד את הסדר הטיעון:

ככלל -

"הסדר טיעון - באשר הוא - אינו רק שיקול אחד ככל יתר השיקולים העומדים בפני בית המשפט הגוזר את העונש. הסדר טיעון, כשהוא לעצמו, הוא שיקול מרכזי בגזירת הדין הן מטעמים של אינטרס הציבור הן כדי למלא אחר ציפיות הנאשם המוותר בהודאתו על זכותו לניהול ההליך הפלילי עד תומו. האינטרס הציבורי במובנו הרחב מחייב את בית המשפט לעודד קיומם של הסדרי טיעון. קיום הסדרי טיעון מאפשר פריסה רחבה יותר של אכיפת החוק, ובכך יש כוח מרתיע כשלעצמו, העשוי לאזן את אפקט ההקלה בעונש במקרה הקונקרטי. ...ככלל, בית המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון". - ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577.

ברקע הסדר הטיעון, כפי שהובהר על ידי ב"כ המאשימה, הערכת התביעה בדבר סיכוייה להוכיח

כראוי את שייחסה לנאשמים בכתב האישום המקורי שהוגש נגדם, תוך שימת לב לקשיים ראייתיים ומשפטיים עליהם עמדו באי-כח הצדדים. בנוסף, הובהר, כי הסדר הטיעון בתיק זה כרוך בהסדרי טיעון בשני תיקים משמעותיים המתנהלים בפני הרכבי פשעים חמורים בבית משפט זה, והוא מביא לחסכון בזמן שיפוט ובתשומות הכרוכות ברגיל בניהול המשפטים עד תומם.

הנאשמים הודו במיוחס להם בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון הכולל הסכמה על העונש שיומלץ לבית המשפט להטיל עליהם ותוך ציפיה סבירה שההמלצה לעונש תכובד. העונשים המוצעים בהסדר הטיעון כוללים תקופות מאסר ממשיות ובלתי מבוטלות, המביאים לידי ביטוי את חלקם היחסי של הנאשמים בביצוע מעשי העבירה ובכללם, כאמור, חלקו הבכיר של הנאשם 1 כמי שניווט את התוכנית העבריינית. עוד ניתנה הדעת במסגרת העונשים המוצעים לעברם הפלילי של כל אחד מהנאשמים וכן לנסיבות אישיות ומשפחתיות שהוצגו בפנינו.

נוכח האמור, מטילים אנו על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

על הנאשם 1

- א. 6 שנות מאסר לריצוי בפועל שמנינם מיום מעצרו.
- ב. 18 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת פשע.

על הנאשם 2

- א. 4 שנות מאסר, פחות יום, לריצוי בפועל. מניין המאסר מיום המעצר.
- ב. 18 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, שלא יעבור עבירת פשע.

על הנאשם 3

- א. 2 שנות מאסר לריצוי בפועל שמניין מיום מעצרו.
- ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, שלא יעבור עבירת פשע.

על הנאשם 4

- א. 2 שנות מאסר לריצוי בפועל.
- ב. מופעלים עונשי המאסר המותנים מתפ"ח 1833-11-08 (בית משפט מחוזי מרכז), בני 12 חודשים ו - 6 חודשים, בחפיפה זה לזה, ובאופן מצטבר למאסר המוטל, כך שהנאשם ירצה סך הכל 3 שנות מאסר שמניין מיום מעצרו.
- ג. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, שלא יעבור עבירת פשע.

בהינתן עונשי המאסר שהוטלו ואופיים של מעשי העבירה, לא מצאנו מקום להטלת עונשי קנס בנוסף לעונשים שהוטלו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, י"ג טבת תשע"ז (11 ינואר 2017), במעמד הצדדים.

יעקב פרסקי, שופט

אליהו ביתן, שופט

יורם צלקובניק, אב"ד

עמוד 6

